

Đàn bà

Tuần báo xuất - ban - ngày thứ sáu

NAM, THU 4 — SO 162 — 131 JUILLET 1942

MỖI SỐ 0\$13

Thư từ và ngân phiếu
xin gửi về

La Directrice du

TUẦN BÁO ĐÀN BÀ

76, WIÉLÉ — HANOI

BA THÁNG 1,60

SÁU THÁNG 3,00

MỘT NĂM 6,00

CHÍNH PHỦ GẤP ĐÔI

CHÓ TÀI LỢI QUA

Đóng vai nội trợ giữ sự chi tiêu trong gia-đình, người đàn bà tự nhiên sinh ra tính tần tiện thu và thu vén : Một đức tính rất tốt và rất cần để duy trì sự no đủ và thịnh-vượng của gia-đình.

Song ở nhiều người cái tính đó thâm nhập vào cốt tủy đến nỗi nhất nhất ý nghĩ, việc làm đều có một mục đích tài lợi, cân nhắc thiệt hơn bằng đồng tiền, Việc gì có thiệt cho cái quỹ của gia đình, không hề làm, việc gì có lợi một chút thì tha thiết mà làm, dường như cho rằng cái hạnh phúc của chồng con mình chỉ là ở sự lợi lộc, mình mưu được lợi lộc cho chồng con ấy là mình làm đầy đủ cái bổn phận làm vợ và làm mẹ của mình. Không hề bao giờ những bà vợ và mẹ quá tận tâm ấy tự hỏi rằng chồng con có cần đến cái tính tài lợi quá đáng của mình mới được sung sướng không ?

Độc giả chú ý

Trừ bạn Trinh Nữ tức Mme Bửu-Đào thâu tiền dùm Đàn Bà ở Nha-trang, khắp Đông Pháp, bản báo không có ủy quyền cho ai cả. Bạn đọc hãy coi chừng kẻ giả mạo.

T. B. Đ. B.

Bởi không nghĩ xa xa đến thế, nên ở nhiều gia-đình, tính tài lợi của người đàn bà thường làm cho chồng con oán giận và xấu hổ.

Thừa tiền để có thể đun bếp được bằng củi ta, than nẫm, nhưng bà vẫn bắt đầy tờ ra đường nhặt tranh với lũ trẻ nghèo những cành cây trận bão vừa làm rơi. Lũ trẻ đánh nhau việc đến cầm, bắt buộc ông phải ra nhận tên đầy tờ. Dù có quý cái nết cần kiệm của bà đến đâu, ông cũng không khỏi xấu hổ bực mình với cái tiếng nhà ông nọ ông kia mà phải đi nhặt củi tranh với lũ trẻ nghèo.

Ông có người bạn thất nghiệp, nghĩ tình bạn cũ, ông mời về nhà cư mang ít lâu. Thêm nữa thêm bát, bà sót ruột và lời ra tiếng vào, chửi mèm mắng chửi bà khiến người bạn kia không ai bảo cũng phải tự ý ra đi.

Đấy tạm kể trong muôn một những hành vi có thể gọi là đề tiện mà tính tài - lợi của người đàn bà thường làm. Từ xưa đến nay, sở dĩ người đàn bà chịu nhiều tiếng không hay : nào làm cho chồng mất anh mất em, mất bè mất bạn, nào là nghiệt ngã bó buộc chồng con không được ăn sung mặc

« Trợ lực Tổ-quốc, tức là tin cậy Tổ-quốc, phải luôn luôn nhớ đến Tổ quốc, từ ý nghĩ đến lời nói cho tới việc làm tức là không nhận điều gì, không nói điều gì không làm điều gì có thể phung hại đến Tổ-quốc. »

sướng, riết róng, vô nhân với người ngoài, tôi tưởng cũng tại cái tính quá tài lợi của người đàn bà mà ra cả.

Tính tần tiện thu vén rất đáng quý, rất đáng phục mà lại sinh ra những kết quả như vậy, đáng tiếc biết chừng nào !

Một sự ngộ nhận, dùng tính tốt không phải đường đã khiến những người vợ, người mẹ đắm đuối thành những tâm hồn thấp kém, ngoài sự mưu lợi ra không hiểu nghĩa lý là gì cả,

Cái thiên lương bị mòn đi, mờ đi, người đàn bà khi ấy sẽ là những mối sợ mối ghê cho những người có tâm hồn quảng đạt biết rõ giá trị của đồng tiền.

Từ bao giờ, đồng tiền chỉ là một điều kiện trong những điều kiện để gây hạnh phúc cho người ta, chứ đồng tiền không phải là cái điều-kiện duy nhất. Các bạn cần kiệm gìn giữ đồng tiền để giữ lấy mối hạnh phúc cho mình cho chồng con mình, đó là chính đáng lắm. Song đừng tha thiết đến nó quá, hãy biết dùng nó làm những việc có nghĩa-lý để mua lấy chút thanh cao cho tâm hồn.

DUYÊN HÀ

**Độc Đàn-Bà ! Chưa đủ. Mua
Độc Đàn-Bà ! Chưa đủ. Bạn hãy
cổ động cho Đàn-Bà để cho
Đàn-Bà có thể đối phó với giá
giấy tăng 100/100, giá in tăng
200/100, giá bưu phí tăng
500/100 ! Bạn nhớ nhé. Đàn-bà
cảm ơn bạn trước. T.B.Đ.B**

HỎI. — Tôi đã có chồng xong
còn nhỏ tuổi tính tôi hay vui cười,
đùa bỡn. Chồng tôi đã nhiều lần
khuyên tôi mà tôi vẫn không chừa.
Mới đây bắt gặp tôi lại đùa bỡn,
chồng tôi la rầy lớn tiếng và cho là
tôi không yêu chồng tôi nữa định
yêu người khác. Rồi từ đó chồng
ôi giận tôi luôn. Làm sao để chồng
tôi đừng nghi tôi có ý bỏ chồng ?

Tôi có nên xa chồng tôi ít lâu để
chồng tôi nghĩ lại chăng ?

HOA-TÂM

TRẢ LỜI — Không, chồng đang
ngờ, mình càng không nên ở xa
chồng. Đã biết tính chồng nghiêm
ngặt, mà người đàn ông lại không
khó chịu khi thấy vợ mình cứ hay
vui đùa quá với mọi người đàn
ông khác thì nên sửa đổi đi, nghiêm
trang lại. Người đàn bà tính tình
vui vẻ thì tốt, nhưng vui vẻ cười
đùa quá lại ra người suồng sã gần
như lẳng lơ.

HỎI. — Tôi góa chồng, có hai
con. Mẹ chồng tôi còn và thăm
thay ! Chỉ được chồng tôi là con
một. Từ khi chồng tôi chết, mẹ
chồng tôi vẫn ở với tôi. Tiếng cả
nhà thanh, sức tôi không thể gây
dựng được cho hai cháu ! Có một
người giàu có, hỏi tôi làm thiếp
vợ cả cũng là bạn quen với tôi
lúc trước. Tôi muốn nhận lời song
còn thắc mắc về bà mẹ chồng tôi.
Tôi đem hai con tôi về nhà chồng
mới thì được mà cốt nhiên là tôi
phải đem hai con tôi theo rồi, chả
lẽ tôi lại đem cả mẹ chồng tôi về ?

Như thế coi sao tiện. Tôi phân vân
lắm riêng nghĩ một mình, chưa
nói cho mẹ chồng tôi biết. Nhưng
đường như mẹ tôi hiểu phong
phanh, nên thường bảo các con
tôi rằng : « Nếu mẹ cháu đi lấy
chồng thì bà đi ở chùa ? »

Vậy tôi thì không muốn để cho
mẹ chồng tôi đi ở chùa như vậy.
Tuy con chết song có dâu, có cháu
chứ có phải cô độc cô quả đâu mà
đi ở chùa ? Vậy xin chỉ cho tôi
một cách cư xử cho vẹn toàn với
mẹ chồng tôi ?

TRẢ LỜI. — Đem theo mẹ chồng
về nhà chồng mới, cố nhiên là
không được. Phien cho người
chồng mới đã đành, vả ngay như
bên nhà chồng bà bằng lòng cho
đón mẹ chồng bà về nuôi, tôi chắc
bà cụ cũng không chịu. Bà cụ tủi
thân mình, tủi cho con trai chả
khi nào chịu ở thế.

Bà không muốn để cho mẹ chồng
bà đi ở chùa, thì bà thử điều đình
với người bà sắp lấy xem có thể
cư để bà ở riêng với mẹ chồng bà
và hai con không ? Song cách ấy
cũng chả vẹn toàn, bà cụ vẫn phải
chứng kiến cảnh vợ chồng mới
của con dâu, lòng già vẫn đau vẫn
tủi. Ở trong quê, bà mẹ chồng bà
có nhà cửa vườn tược gì không ?

Nếu có thì mời bà cụ về trong quê,
nuôi cho cụ một người hầu hạ.
Nếu không, tôi tưởng đi ở chùa;
bà cụ đã tự tìm được một cách
dung thân thích hợp hơn cả với
hoàn cảnh của cụ. Cầu kinh, tiếng
kê sẽ giải được cho cụ nỗi đau
khổ. Tâm hồn cụ nhờ thế được
thảnh thơi hơn. Phần bà, tuy lấy
chồng, song bà sẽ năng đi lại thăm
nom cụ, chăm chút cụ đừng để
cụ thiếu thốn tí gì. Như thế đối
với cụ, bà cũng không khiếm
khuyết đạo dâu con mà cái phận
riêng của bà, bà cũng được toàn
vẹn.

HỎI. — Chị tôi gặp phải người
chồng tệ bạc buồn rầu mang
bệnh mà chết, để lại hai cháu còn
nhỏ một trai, một gái. Khi ốm, khi
chết người chồng tuyệt nhiên
không biết vì đã bỏ đi nơi nào.
Ba má tôi nuôi hai cháu được
năm năm, anh rể tôi mới về lấy
lục, ăn năn và xin hai con về
nuôi. Ba má tôi thương bày nhỏ
muốn cha con sum họp nên buộc
lòng cho hai cháu về ở với cha
chúng.

Đè đầu cha chúng vẫn giữ thói
hoang đàng, không trông nom gì
chúng, áo quần ba má tôi may

(Xem tiếp trang 14)

Gia Chánh

Trả lời bà Hoàng Anh
Thudaumot

Cách nấu vi cá

(Aileron de requin)

Vi cá có hai cách nấu, một
là nấu đậm hai là nấu thả. Lối trên
chỉ ngày xưa hay dùng để bày cỗ,
chờ bây giờ không ai theo nữa
vì ăn không ngon. Lối dưới là lối
thông dụng nhất.

CÁCH LÀM — Mua vi cá về —
nhiều ít tùy ý — (vi càng lớn càng
ngon) ngâm nước, nhặt cho sạch
những chất bẩn, rồi bỏ vào nồi
lột cho chín, vớt ra để riêng.

Thịt gà thái chỉ — theo như vi
— nấm hương thái chỉ, giò lụa thái
chỉ, cua bể sé chỉ (chỗ như sợi
chỉ) bỏ vào nước dùng đun cho
chín.

Nước dùng là thứ nước nấu
bằng tôm, xương gà, càng nhiều
tôm và xương gà bao nhiêu càng
ngọt bấy nhiêu.

Nấu được rồi múc ra chén cho
vi cá phủ lên mặt. Muốn cho đẹp,
lược một quả trứng muối, bỏ lòng
trắng chỉ lấy nguyên lòng đỏ cắt
khoanh tròn để vào giữa chén,
chung quanh rắc lá tranh thái chỉ,
ăn thơm lắm.

Vi cá phải ăn nóng.

Những cái bỏi sau bà coi mục
« trong nhà » ở các kỳ tới.

TRẢ LỜI CÔ NGUYỆT THANH. —

1.) Nem thịt gà cũng làm như nem
thường nghĩa là đem thịt gà (lược
dở) sé ra cho vào nhân (làm bằng
thịt đã, miến cắt vụn, cua bể, nấm
hương v. v...) trộn lên. Lấy bánh
đa quấn ngoài cho vào chảo rán.

2.) Làm « cao chanh » để dùng
lúc hết mùa chanh. Chỉ lấy một
chút cho vào nước chấm cũng đủ
chua.

Gái Việt

TRUYỆN DÀI

của ĐUYÊN HÀ

— Biết đâu đấy!
Ông Tham cướp
của ông Phan
ông huyện cướp
của ông Tham cứ
thế mà ta tính
mãi đi!

— Anh bi quan
quá.

— Chính tôi lặp lại lời anh
đấy chứ! Anh không nhớ anh
bảo tôi: « Khi mình chưa
nắm được kết quả trong tay
thì mình không giam chắc! » ư?

Oanh đứng lên nói như diễn
thuyết:

— Tôi đã nắm được rồi và
nắm bằng cả hai tay.

Đêm qua suốt đêm cô Mỹ
không ngủ được. Cô không
biết lúc bà cụ, mẹ người yêu
sang thì cô phải làm thế nào
cho khỏi ngượng. Và lại còn
em gái ông Phan nữa. Lúc
chiều đi chơi, Oanh đã dặn
cô: « con em tôi no tắt mắt
lắm đấy nhé ». Cô đâm lo.

Sáng, cô dậy thật sớm để
sửa soạn mọi công việc. Cô
đã nhằm tính phải làm những
cái gì trước cái gì sau, thế mà
quai lạ, làm gì cô cũng lúng ta
lúng túng như cá nằm trong rọ.

Nhà chỉ có một đứa đầy tớ
gái. Cô đánh thức nó từ 4 giờ
và bắt nó đi quét nhà quét
sân, quét vườn và nhất là
phải quét cái cổng cho thật
sạch. Cô căn dặn nó phải chào
như thế nào, lúc chào cái

đầu phải cúi như thế nào.
Cô lại tập cho nó bưng khay
nước, bưng mâm cơm.

Được cái con bé cũng ngoan
tuy nó dần dần. Nó đã buộc
lại cái chổi tre từ tối qua.
Sáng nay lúc cô gọi nó, nó
vùng vằng một cách hết sức hốt
hoảng và khi đã tỉnh hẳn thì
lập tức nó vác ngay cái chổi
ra cổng trước. Trời còn tối,
nhưng nó thuộc lắm rồi. Nó
quét như mài chổi xuống đất.
Giả ngày nào nó cũng quét
thế thì chỉ một năm cổng nhà
cụ Lục Kha sẽ biến thành cái
ao thả cá được.

Phía đông rặng, nó vẫn còn
quét. Cô Mỹ phải gọi nó vào
và mắng nhẹ nhẹ: « quét cổng
thế được rồi, quét sân và quét
vườn đi chứ! » Nó chỉ biết
vâng rồi hai tay lại lia lia như
cái máy.

Bây giờ, chuông nhà thờ đổ
hồi thì nhà cụ Lục Kha đã
ngăn nắp đâu ra đấy. Chính

(Tiếp theo)

Các cụ lại sợ nhất những
người nghiện hút! Anh không
khéo chỗ ấy thì ngộ cụ không
bằng lòng anh mới làm sao?

Oanh gật gù:

— Anh nghĩ thế mà phải.
Vậy nhờ anh việc đó nhé.

— Tuynh tùm tùm:

— Cụ ưng thì bao giờ chạm
ngõ?

— Đầu tháng tám này.

— Và?

— Và gì nữa?

— Lại còn gì? Cười chứ gì?

— Việc ấy thì tôi chưa định.

— Anh ơi, « cưới vợ thì
cưới liền tay, chớ đề... »

Oanh cướp lời:

— Ai cướp mất mà sợ!

Tìm bạn hợp tác

Cần 2 bạn gái đứng đầu
hệ-sự, thích hoạt-động thao
giáo thiệp bằng tiếng Pháp,
biết tiếng Anh, tiếng Nhật
và biết đánh máy công hay.
Địa-vị rất chắc chắn, tương
lai tốt đẹp.

Đến C.I.P.I.C. 72, Rue Wiéle
Hanoi Tél. 1678-

VINH - THINH

NGUYEN - TRONG - DAI

PROPRIÉTAIRE

Ameublement moderne

En bois de lát, gụ, et Pémou

38, RUE ALBERT POUYANNE

HANOI

Succursale:

Maison VINH - LONG

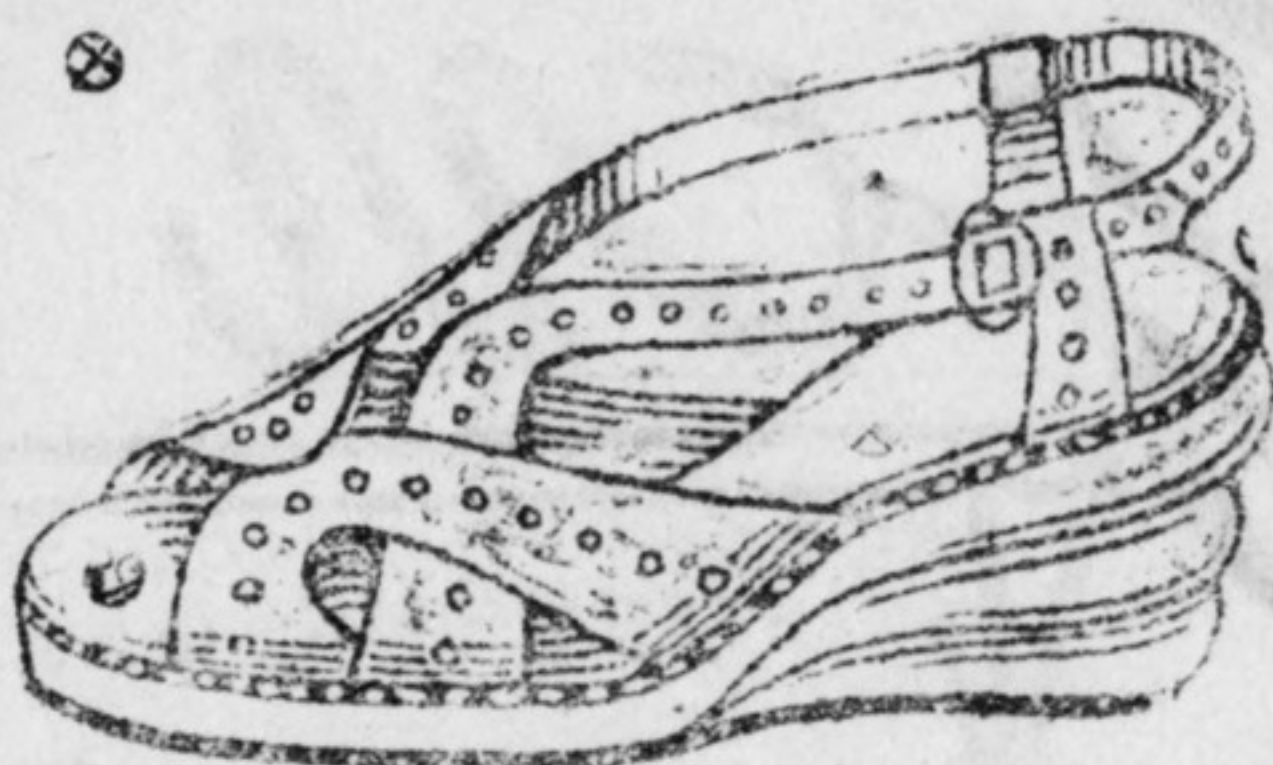
Rue Al-Mo - TONG - Son Tay

cụ cũng vui vẻ sửa soạn. Cái bàn đèn cụ gói ghém cẩn thận đem cất vào rương. Riêng cụ, cụ rửa mặt kỹ hơn mọi ngày và rửa bằng xà-phòng thơm.

Bốn năm thau nước dùng để lau mình, lau cổ mà nước vẫn ngầu những ghét. Chỉ xương lũ cây cảnh (kiềng) tha hồ mà mát mẻ. Bây giờ thì cụ ngồi lấy tắm cây ghét ở móng tay. Cô Mỹ lên xin tiền chợ, cụ móc túi lấy hai đồng bạc đưa và dặn: « Con liệu mà mua nhé! Minh khéo làm thì vẫn sang mà mất ít tiền. Thầy thì thầy tính chỉ làm vẹt là rẻ mà được nhiều món. Con nhớ không, con cứ làm như bữa thết quan Trợ ấy. Sang chán, nay nhé, ta có một đĩa dồi bằng cổ vẹt. Thăn vẹt ta đem nướng chả kẹp sườn sòng (một thứ rau). Chân vẹt lọc xương dùng để đánh chén, lòng, gan ta sao với miến. Nếu con vẹt nhiều tiết, thừa tiết làm dồi ta còn có một đĩa tiết canh. Ta luộc một góc con ta có một đĩa vẹt luộc. Ta quay một góc... Nay nay nhớ mua kiệu và tương-tầu ở nhà chú Sáng chớ đừng mua ở nhà chú Sếnh thì không ăn được đâu.

Ta lại có hai bát canh dấm... để thầy kiểm cho vài cái hoa

MỜI QUÝ BÀ, QUÝ CÔ LỊCH
SỰ ĐẾN THĂM HIỆU GIÀY :

QUÊ LÂM

6, Rue de Larque -- Hanoi

(NGÕ CHẢ CÁ)

Bán hiệu mới chế rất nhiều
kiểu giày và Sandales phụ-
nữ rất mới, đẹp, bền, nhà
giá bả

sen làm rau ăn ghém và này con... Cô Mỹ xưa nay không bao giờ cãi lại cha; nhưng bây giờ, cô cau mặt và nói hơi có giọng phản đối: « Thầy cứ mặc con... » Rồi cô lật đật bước xuống. Cô vào mở rương riêng của cô, lấy thêm 3 đồng, tiền vốn nữa đem theo. Cô đã toan bắt đưa tờ gái vác rỏ đi nhưng cô lại sợ thiên hạ sàm si rằng mình đãi các rơm. Ở một tỉnh nhỏ, có cái mà gì thiên hạ họ không bình phẩm, họ ít việc nên họ nhiều chuyện.

Cô mua bán dễ dãi lắm, mấy mu bán cá, bán gà bán thực phẩm phải ngạc nhiên. Mọi lần thì gọi là cô so kè từng

đồng trình và cô còn là đi đi lại lại chán. Cô cấp một rổ đầy về. Cụ Lục - Kha đương ngồi thái rau sen. Cô cau mặt:

— Thầy để con làm. Lỡ khách người ta đến, có phải người ta cười con không.

Cụ chỉ cười. Coi bộ cụ đặc chi lắm! Làm bố vợ một ông phán đầu tòa, từ đây tha hồ mà bứt. Không phải cụ trông vào đồng lương ông con rẻ tương lai đâu! Cụ ngấm vào thế lực kia. Dân năm phủ huyện từ đây có việc gì mà không biết đến cụ! Lê lạc tha hồ. Cụ đã tính sẵn,

Các phủ huyện thường thân với quan phán đầu tòa, mà thú chữa: « cậu phán nó » lại là con rẻ cụ, các phủ huyện làm gì chả năng đến chơi cụ! Cụ sẽ bắt tay các quan! Lũ dân trông thấy cách thân mật ấy đủ khiếp rồi.

Cụ khoái quá, cụ nhìn trời cười hề hề. Cụ cao hứng cất giọng ngâm một bài thơ mà cụ sức nhớ. Bài thơ đó của một ông kép, bạn cụ, một nha nho có óc trầm biếm không kém gì óc ông Tú xương:

(Còn nữa)

DOCTEUR HY

81, Rue Richaud -- Hanoi

(Đầu phố Hội-Vũ)

CHỮA CAC BỆNH

CHUYÊN MÔN VỀ BỆNH
HOA-LIẾU BỆNH ĐAN-BÀ

TIẾNG KHOC TRONG SUONG

Đêm khuya lắm, phố-phường đều lặng ngắt,
Ngoài một vài tiếng nhẹ : lá lìa cây,
Tiếng chuột kêu rúc rích dưới cống lầy.
Không một bóng người qua, không tiếng động.
Vũ trụ tưởng rơi chìm trong giấc mộng.
Bỗng đâu đây một tiếng rú thê-lương,
Tiếp theo liền : tiếng trẻ khóc trong sương.
Ai biết chẳng có một người sản-phụ
Đang hấp hối nằm trên manh chiếu cũ ;
Sau khi bỗng lên được một hài-nhi,
Sữa cạn dòng : « Con hỡi! bú bằng chi? »
Sản-phụ khóc nghẹn ngào theo tiếng trẻ,
Máu sản hậu cũng tuôn theo giòng lệ,
Sức kiệt rồi, ngã xuống chết mê man!
(Trong khi đời thang thuốc chất nghênh-
ngang)

Qua Dên

Kiếp Bạc

Vạn-Kiếp trăm hương
tỏa miếu lâu.

Ôi! Hồn chiến sĩ! Nay
tìm đâu?

Máu pha nước đỏ loang
sông lạnh,

Xương bốc mây đen
ngắt kbi sầu.

Bãi Nguyệt (1) nằm
sương nghe gió hét,

Chuông (2) chùa ròn
sóng réo canh thâu.

Hồn ba quân giẫy như
nghìn ngựa,

Nhạc trận, gươm thiêng
cuốn Lục-đầu.

MỘNG-SƠN

1') Nguyệt-Bàn

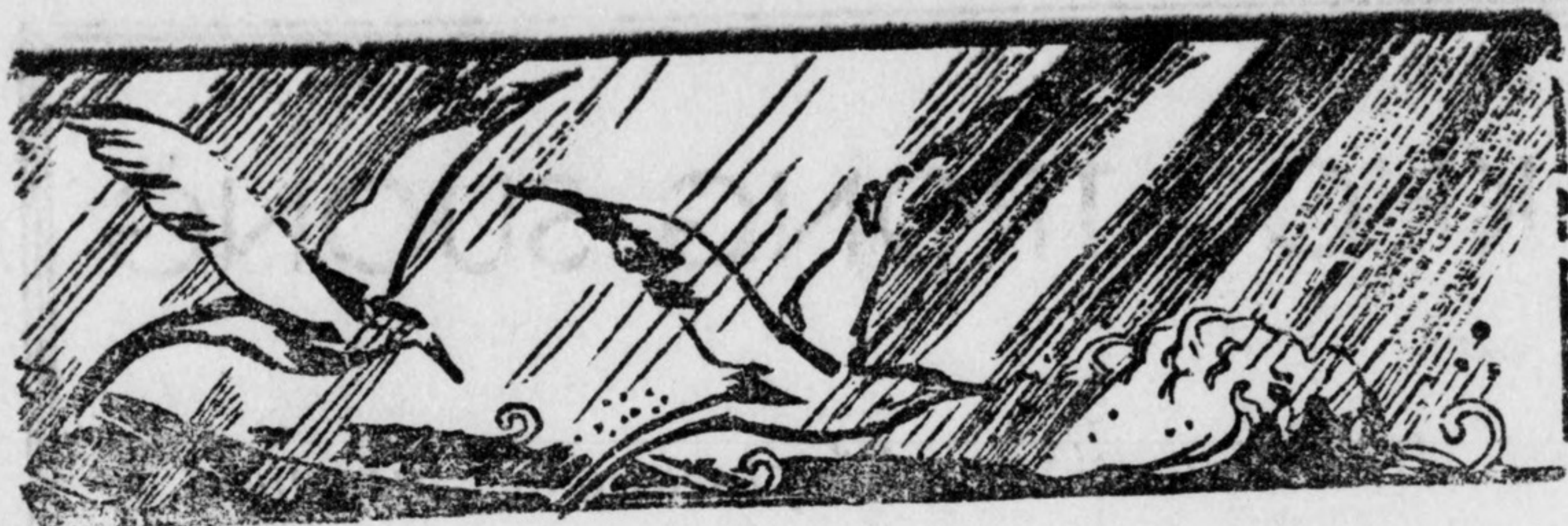
2') Không-lộ

— Hài-nhi hỡi! ngày mai trời sáng rõ,
Người ta thấy em nằm trên bãi cỏ;
Sẽ động lòng thương sót bế về nuôi.
Đề lớn lên em thành đứa mồ côi,
Mà nhận lấy cuộc đời buồn thắm-thía.
Mẹ em chết đem chôn ngoài nghĩa địa.
Ta không ngờ tiếng khóc giữa đêm sương
Em chào đời, lại là tiếng thê-lương
Đề khóc mẹ chết vô cùng thảm-đạm.

Ôi! một cuộc sinh hoàn hay thể mạng?

PHẦN NAM SƠN

(Rút trong tập
những cảnh lâm thân)

EM O'I! CÒ'I ÁO GIÀ GI...

CHUYỆN NGẮN của THU THU

NHỮNG đứa trẻ mồ-côi thường tinh-quái hơn hình hơn những đứa trẻ đủ cha đủ mẹ. Dường như ông trời đã lấy mất của chúng sự che chở nương cây chắc chắn thì lại đền bù cho chúng sự sớm chiều, sớm khơn đề chúng tự vệ vậy.

Tôi có biết chuyện hai đứa bé mồ côi mẹ ở cạnh nhà tôi, thằng anh 11 tuổi, con em 8 tuổi, hai anh em gầy còm yếu ớt và mới một tí tuổi đầu thế mà chúng nó khuất phục nổi một người gì ghê tai ngược, danh ác! Không có ai là người lớn để xúi bầy, làm thầy rui cho chúng nó đầu, tôi biết thế, chỉ với cái óc thông minh sớm chiều, sớm khơn của chúng nó nhất là của thằng anh, chúng nó đã tự cứu khỏi cái nạn gì ghê hiếp đáp hành hạ.

Khi tôi dọn đến phố này thì ông Phán T. đã đến trước tôi mấy năm rồi. Tôi ở cạnh nhà ông và vì sự gần gũi, tôi không cần tò mò cũng biết cảnh gia đình của ông. Một cảnh gia đình có thể gọi là gương mẫu được. Bà vợ ông không đẹp nhưng hiền hậu lắm, suốt mấy năm ở cạnh, tôi không nghe một tiếng nói to của bà. Lặng lẽ như chiếc bóng, bà trông nom công việc của nhà và săn sóc hai đứa con thơ: một trai một gái. Hai đứa bé cũng ngoan, cũng như bà mẹ, tôi không nghe tiếng chúng khóc quấy đánh nhau hoặc nó đùa đến làm rầm rĩ inh ỏi bao giờ. Tuy vậy không phải chúng là những đứa bé yếu ớt hoặc bị bố mẹ bắt vào khuôn phép quá đầu. Cứ nhìn nước da mặt hồng hào, đôi mắt đen nhánh, cái miệng lúc nào cũng sẵn sàng toét ra cười đủ biết chúng là những đứa trẻ sung sướng. Còn ông Phán; ông thực là người đàn ông chí thú, không chơi bời cờ bạc rượu chè gì cả. Về mùa hè đứng ở cửa sổ trên gác dòm sang, tôi thấy ông cúi húi ngoài sân làm diều, làm đồ chơi cho các con. Bà vợ ngồi bên quạt cho chồng, hai đứa con lằng xằng chạy tìm những cái vật vãnh cho bố:

cảnh tượng êm đềm quá, ai cũng phải sinh lòng ao ước!

Nhưng cơn giông tố đã ập xuống cái mái gia đình yên vui đó. Hàng phố không nghe tin bà Phán ốm bao giờ, chợt đã nghe tin bà chết!

Cỗ xe tang đỗ cửa nhà ông Phán vào một chiều thu thê thảm và lúc cỗ xe cất bước khởi hành, cả hàng phố không ai cầm được nước mắt khi thấy hai mái đầu bé bỏng chum trong

chiếc khăn sô. Con em bé độ 6 tuổi chưa biết gì, ngồi gọn lỏn trên chiếc xe nhà luôn luôn giờ lay kéo chiếc khăn che vương mắt để nhìn hết người này đến người nọ, nhìn cái cảnh tượng nó chưa trông thấy bao giờ. Nhưng thằng anh thì đã hiểu. Nó khóc ghê lắm, Khóc đến nổi lạng hẳn đi, rúm người lại không theo kịp xe tang nữa. Mọi người đi đưa đám phải vực nó lên xe nhà với em nó. Nhưng nó không chịu, nó cứ đòi xuống « đi với mẹ » nó kia, mọi người lại phải để nó xuống và sau nghĩ ra, ông Phán cho nó ngồi ngay lên xe tang bên cạnh cỗ quan tài. Nó gọi cả em nó xuống nữa. Con bé thấy anh được ngồi trên chiếc xe ngựa, thích quá, hí hửng vui vẻ để cho mọi người bế lên ngồi cạnh anh. Từ đó thì thằng anh không khóc nữa, nó ngồi im lặng, thỉnh thoảng nó mới nấc lên vài tiếng. Con em tò mò nhìn những ngọn nến lung lay, rồi nhìn thằng anh và cơ chừng nó thấy anh nó không rủ nó nghịch ngợm gì cả, nó phát chán, ngáp ngắn ngáp dài rồi gục xuống ngủ lúc nào... Lần cuối cùng được ngủ bên cạnh mẹ than ôi! Và có lẽ tiếng xe đi lóc cóc đều đều

Quạnh-hiu

Treo leo mé núi vòng cung,
Đèo cao, vực thẳm, sông không đến bờ.
Thu reo càn úa, sắc sỡ,
Ngàn lau phủ núi bờ phờ tóc sương
Sầu đi trong áng chiều buồn,
Lạnh lùng nghe có một hồn quạnh hiu.
.....
Thương thân dặn khách có liêu.
Thương chàng đất lạ đìu hiu một mình.

Phon Khoun Aril

VÂN-ĐÀI

KỶ SAU: Những thơ hay của HẰNG PHƯƠNG

con bé mơ màng nghĩ là hai cánh tay mẹ đưa
dây bế ru.

Đến công nghĩa trang ông Phan mới ra
đánh thức và vực con dậy. Thăng anh đã được
bế xuống trước, nó nhìn cái công nghĩa trang
nhìn những nấm mộ chạy dài bên trong, nó hiểu
đây mới thực là nơi nó mất hẳn mẹ nó, nó oà
lên khóc, khi hạ huyết nó lăn lộn dưới đất nó
vứt cả gậy, nó dẩy chân đánh đập, con em vẫn
không khóc: nhưng khi những mảng đất dần
tiên rơi lộp độp xuống mặt áo quan thì linh-
tính chợt thức giấc, con bé vụt khóc, kêu gọi:
« Mẹ ơi! Mẹ ơi!» Nó vừa khóc vừa ngẩng đôi
mắt nhìn khắp người này người nọ như cầu
cứu, như van xin mọi người tìm mẹ nó hộ nó,
làm cho ai cũng thương tâm, giọt giải giọt vẫn.

Trước sự bi lụy đau khổ của hai đứa bé,
nỗi đau khổ riêng của ông Phan không ai để ý
đến, và chính ông thấy hai con thương khóc mẹ
nó thấm thiết quá thế, ông cũng dăm ra sợ hãi,
thương các con, không nghĩ gì đến nỗi thương
tâm của mình. Ông ngồi xuống kéo hai con gọn
vào trong lòng, ông rỉ tai bảo chúng nó: « Nín
di con. Con không có mẹ, nhưng đã có cậu.
Cậu yêu các con như mẹ yêu. Cậu không để các
con khổ đau ». Lời nói chí tình cảm được cả từ
lòng con trẻ, hai đứa bé im dần tiếng khóc.

Tôi, vì quý mến nét hiền hậu của bà Phan
và nhất là thương hai trẻ mồ côi nên từ khi bà
Phan mất tôi càng hay tò mò cái cảnh gà trống
nuôi con của ông Phan. Tôi lo lủ dầy tờ ăn cắp
ăn nấy, nhưng khi ông Phan vắng nhà tôi hay
dòm sang bếp xem chúng nó làm ăn ra sao.
Nhưng lủ dầy tờ sinh thời bà Phan được đối
đãi tử tế nên nay tuy vắng chủ, chúng nó làm
ăn có phần chu đáo hơn trước. Nhà cửa sà
sáng vẫn phong quang và hai đứa bé mặt mũi
quần áo vẫn sạch sẽ lắm. Tôi nhận ra một
điều là hề học về là thằng anh giặt em đi thẳng
xuống bếp và hai anh em nó ngồi đấy kỳ cho
đến lúc vú già bung mâm cơm lên, chúng nó
mới lên theo. Một hôm tôi hỏi vú sang nhà
tôi xin ít nước mưa:

— Thế chú Lịch và cô Nga bữa cơm nào
cũng xuống bếp để làm gì thế?

— Cậu ấy xuống để xem con dọn cơm cúng
bà con có sạch sẽ không đấy ạ. Tí tuổi đầu mà
khôn quá đi mất. Hễ hôm nào con dọn cơm
cúng mà ít thức ăn là cậu ấy không bằng lòng.
Có hôm con vô quên chừa nước mắm, hay đôi
đũa, cậu ấy biết ngay. Bà con lúc sống hay ăn
cà dầm tương, dạo này nhà hết cà, con không

Xem tiếp trang 11

Cô Gái Việt-Nam

Tặng Mẫu-Thân

Trên đường bỗng quanh-co đưa đến chợ.
Cỏ rào chân, gánh nặng trĩu bên vai —
Áo thất vật, nón nhị-thôn xơ lá.
Loáng nắng vàng che chỗ lá hồng tươi...

Rồi lát nữa, chợ tan, trong trái bếp,
Khói chấp-chờn, đã lại thấy hình cô:
Rồi đèn khuya còn trông cô dọn dẹp
Bên chõng con yên giấc say-xưa...

Rồi mai đây — không chợ — trên cánh
đồng
Vừa soi trăng bình minh, ta đã thấy.
Nếp áo gọn gàng, và gọn gàng nếp váy.
Cô nâng vò đập đất, bụi bay tung.

— Hỡi cô gái Việt-Nam tôi kính cần
Cúi chào cô người vợ thảo, mẹ hiền!
Cô là hiện thân của lòng kiên nhẫn
Của sự dịu dàng và tình âu-yếm vô-biên!

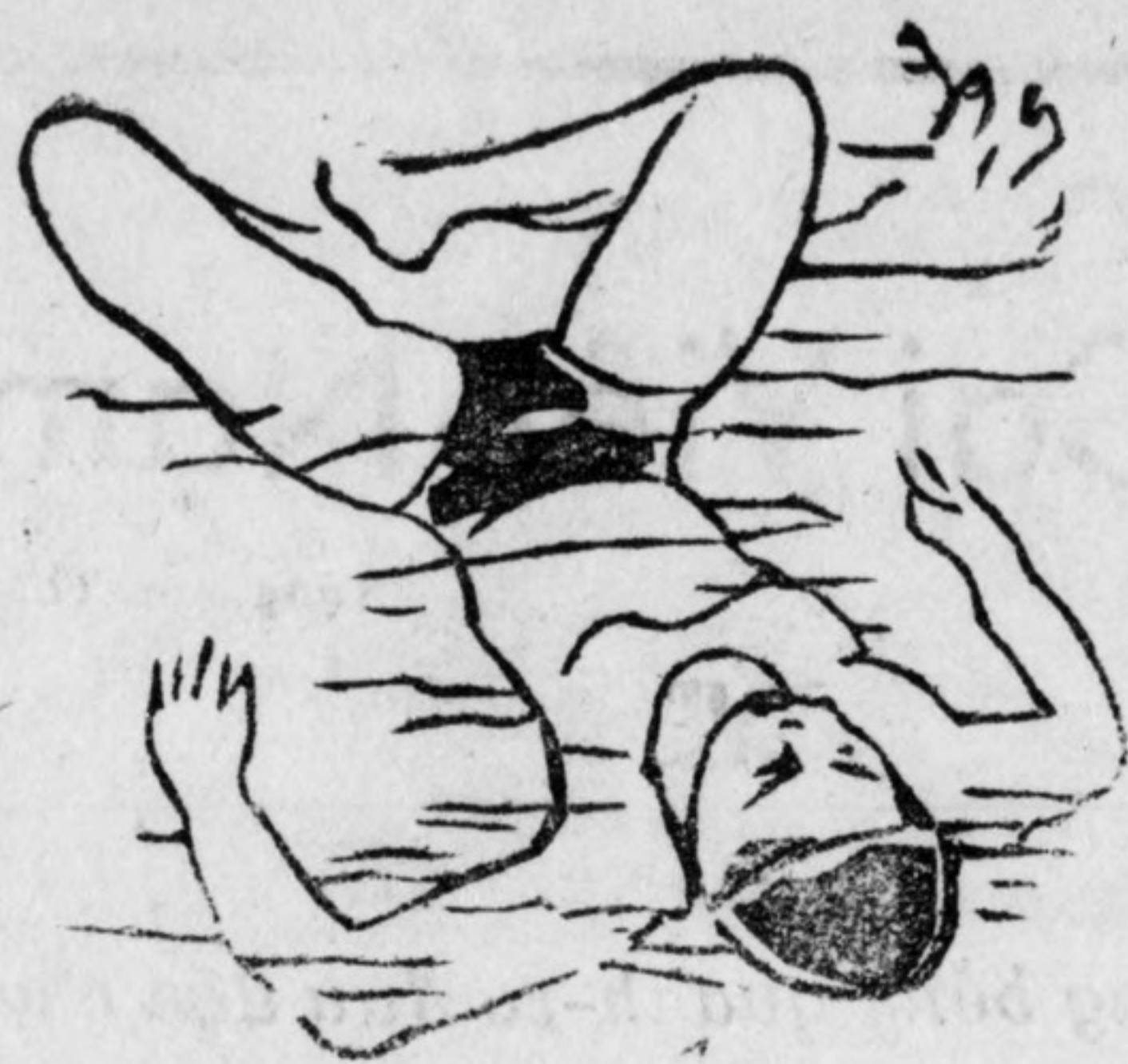

Vì cô cũng biết yêu đương — nhưng
kín đáo.
Cô quên mình chỉ sống vì người yêu;
Làm lụng sớm khuya, và sớm khuya
tần tảo.
Cho đến khi móm mém, răn reo!

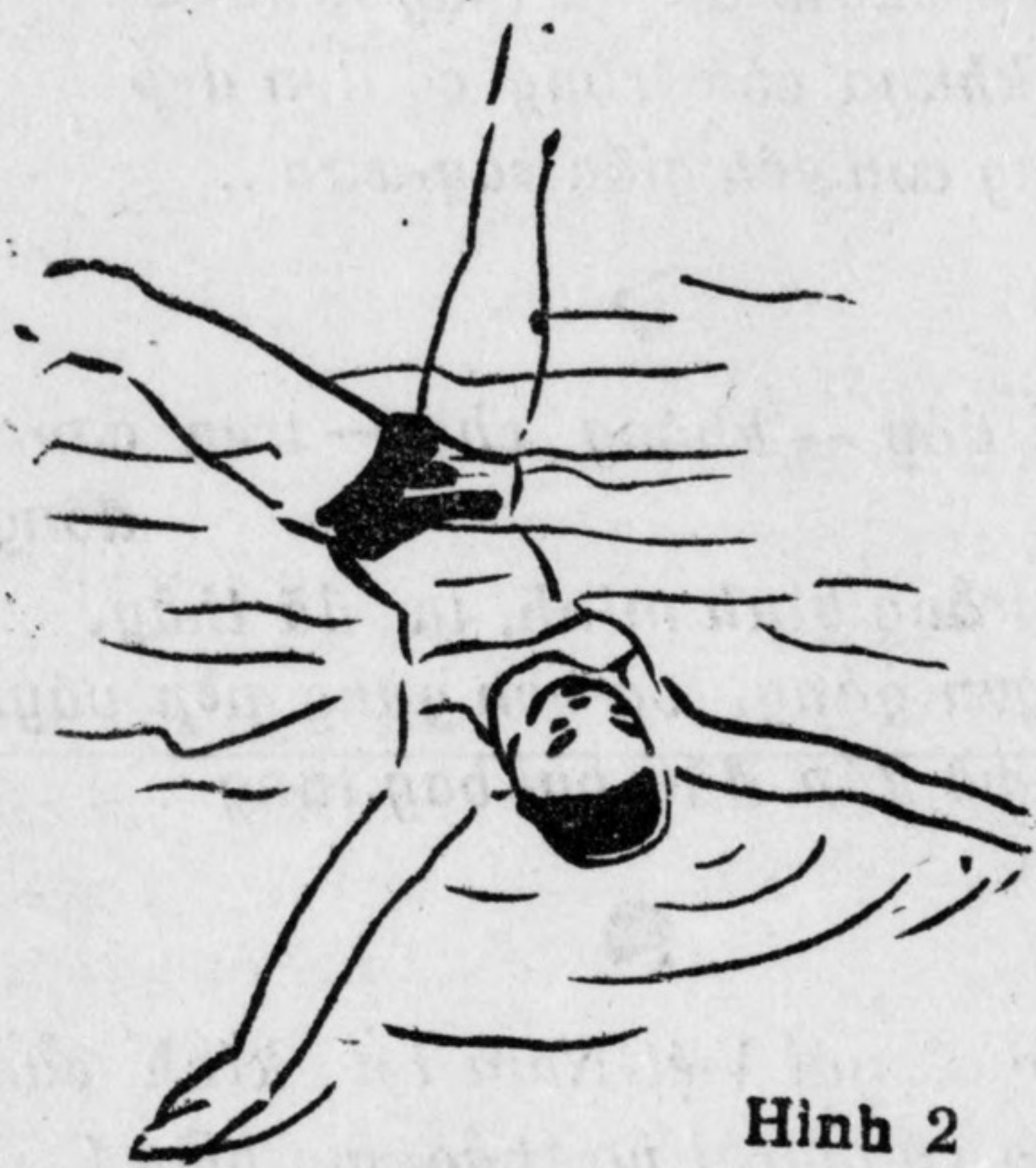
— Hỡi cô gái Việt-Nam! Ôi, ví thử
Tầm mắt cô đưa quá ngưỡng gia-đình.
Ví thử, với cả lòng thương chan chứa,
Cô có khi hiến xã-hội chút tình anh!

CAO-TU

Bơi ngửa

Hãy tập lối bơi ngửa vì lối bơi « dưỡng lão » này là một lối bơi nghỉ ngơi, không mệt sau khi đã bơi lối crawl. Nhất đã nằm ngửa co cả chân lẫn tay lại...

Hình 2

Nhì dả, tay duỗi mạnh, chân ruỗi mạnh, đầu hơi ngóc lên chút đỉnh.

Tam đã, tay khép mạnh vào cạnh sườn, đồng thời chân khép mạnh, người sẽ bị đẩy về phía trước. Rồi lại co tay lẫn chân như hình 1

TẮM ÁNH NẮNG

Cái mốt tắm « ánh nắng » nhập cảng vào xứ này đã ngoài mười năm. Gọi là cái mốt vì một số đông nam nữ thanh niên — nhất là bạn gái chúng ta — chỉ biết theo chứ thật ra không hiểu những sự lợi hại của sự tắm ấy.

Tại sao người ta tắm ánh nắng ?

Cách đây mười lăm năm, mấy vị bác sỹ ở Âu-mỹ trong công cuộc khảo cứu về ánh nắng mặt trời đều nhận rằng mặt trời là một « thầy lang » rất giỏi. Ánh nắng có thể chữa nhiều bệnh nhất là các bệnh của da. Bạn ghẻ, lở, hoặc có mụn nhọt, bạn phơi nắng da bạn sẽ trở lại như trước, mụn nhọt sẽ dẹt đi, ghẻ lở mất hết. Bạn là người chậm lớn, ánh nắng mặt trời sẽ làm chất calcium o trong máu bạn thấm vào xương, bạn sẽ cao thêm, hơn nữa, ánh nắng còn có thể làm cân đối sự lệch lạc của thân thể. Các vị bác sỹ ấy lại thêm rằng : Ánh nắng còn là một môn thuốc chữa bệnh lao xương (tuberculose osseuse) bệnh lao hạch (tuberculose ganglionnaire) rất thần hiệu nữa.

Thôi thế là ở Âu-Mỹ người ta đua nhau lúc ở bờ biển ra nằm gài trên cát. Họ cho ngay sự tắm ánh nắng là một sự cần thiết, cần như sự ăn uống vậy.

Cái hại xảy ra.

Đành rằng ánh nắng là một vị thuốc hay thật, song bởi nó là vị thuốc nếu kẻ dùng nó lại phải càng cẩn thận. Dùng nhiều, dùng không nhắm chỗ, cái hại tới ngay.

a) HẠI CHO DA. — Vừa dưới nước mặt lên, da còn đầy chất muối. Muối có sức hút ánh nắng rất mạnh. Mặt trời soi vào, da nóng quá rộp lên. Bỏng nước sôi, lửa, còn dễ chữa, bỏng ánh nắng rất khó chữa. Khoa học nhận rằng thể hay sinh ra ung thư (caucer) một bệnh tối nguy hiểm.

b) HẠI CHO MÁU. — Máu bị ánh nắng « đun lên » chạy rất mau trong huyết quản. Chỉ gặp một sự lạnh là mạch (Pouls) đương cao, vụt xuống thấp, quá tim vì đó có khi ngừng đập, mình bị trúng cảm ngay.

c) HẠI CHO THÂN KINH. — Một người đương điềm đạm, ôn hòa, khi tắm nhiều ánh nắng sẽ đổi hẳn tính, dâm ra câu kính, hấp tấp, vì bộ thần kinh bị ánh nắng làm thay đổi hẳn đi.

d) HẠI CHO DẠ GIẦY. — Bạn vừa ăn xong, dạ giầy cần phải làm việc. Bạn nằm nghỉ chỗ mát mẻ, yên tĩnh, sự tiêu hóa rất dễ dàng. Trái lại, bạn tắm ánh nắng, công việc của dạ giầy sẽ chậm đi, đồ ăn không tiêu hết. Bạn sẽ mắc bệnh ợ chua, đầy hơi, óc ách trong bụng rồi dần dần, bạn mắc chứng đau dạ giầy thiệt, một bệnh làm cho người mau già và mau chết.

e) HẠI CHO PHỔI. — Tắm ánh nắng, người ta hay nằm trên cát, cát bị nóng bốc hơi lên rất mạnh, trong hơi đó rất ít dưỡng khí. Như trên đã nói, máu bị nóng chạy mau hém, phổi làm việc nhiều hơn ong vì dưỡng khí ở nơi bạn nằm không đủ, thành thử

phổi bạn xấu.

Ấy nh như thế ánh nắng kè. Các vài nơi ở những trừ mỗi người n

Còn v tôi khôn trời ở xu mấy m

Muốn hay khôn tay vào chẳng h người lao là thành

Biết th ra, thu chum lại

phải bạn phải chịu ảnh hưởng xấu.

Ấy những điều hại nhiều như thế nên những kẻ tầm ảnh hưởng ở Âu-Mỹ bị hại vô kể. Các nhà cầm quyền ở một vài nơi đã phải can thiệp bằng những lệnh rất nghiêm mong trừ mối hại bất ngờ cho lũ người nhắm mắt a dua.

Còn với ta, nghĩ đến chúng tôi không thể nhin cười. Mặt trời ở xứ ta còn nóng hơn gấp mấy mặt trời ở Âu, ở Mỹ.

(xem tiếp trang 14)

Hình 4

Bơi sấp

Nằm như thế chân đập cho đều mà chỉ chân đập thôi chớ đuôi không động dấy.

Hình 5

Muốn biết chân đập đúng lối hay không, thì bạn nên vịn hai tay vào một quả bóng nổi chẳng hạn. Nếu đập chân thấy người lao về phía trước, như thế là thành công.

Hình 6

Biết thế rồi bạn bỏ quả bóng ra, thu hình như con ếch, tay chụm lại, chân co vào...

Hình 7

Rồi đạp chân về phía sau, soài tay về phía trước...

Hình 10

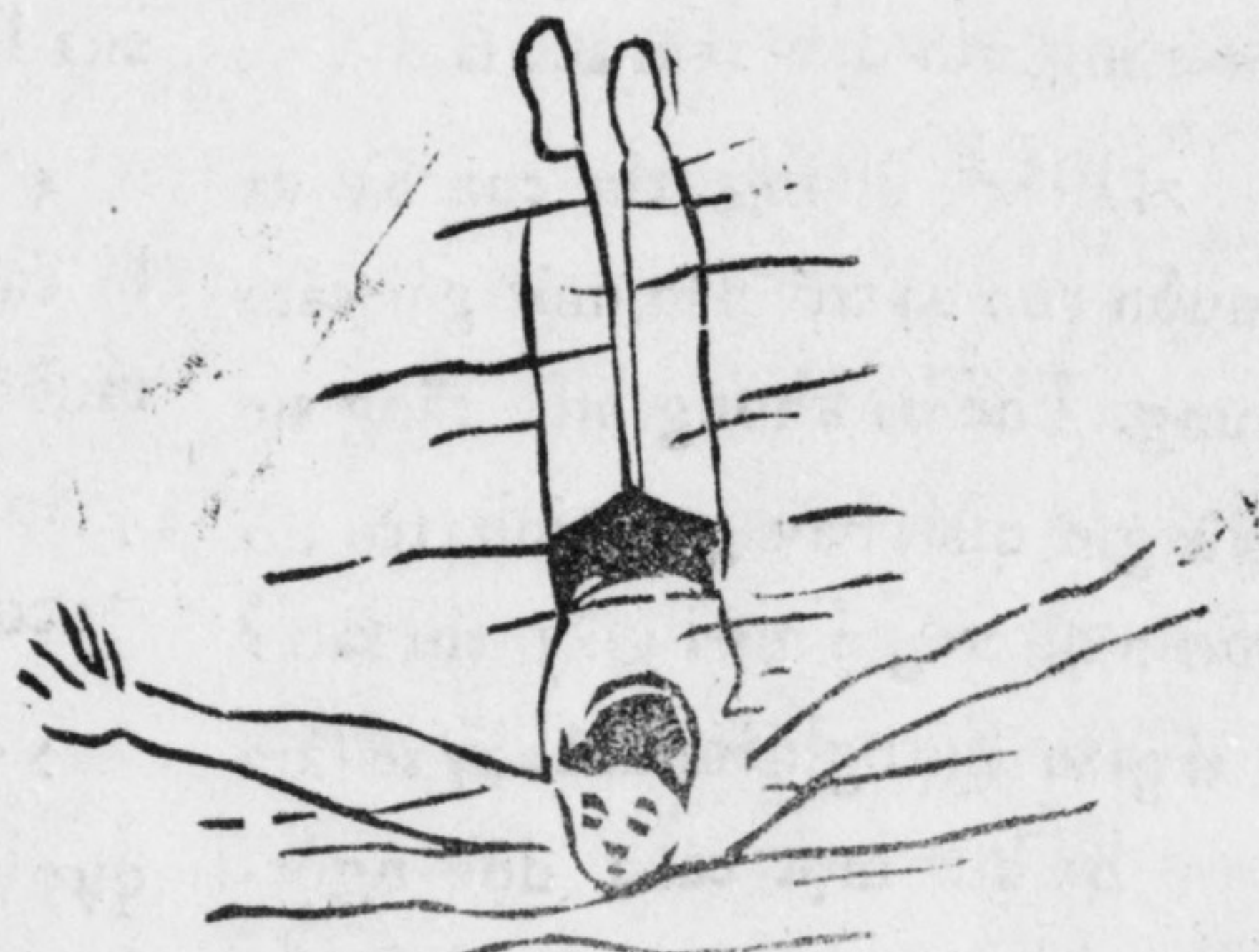
Còn lối bơi mỗi lần soài tay lại hụp đầu xuống nước này, bạn nào khỏe hãy tập.

Hình 9

Lối bơi nghiêng

Lối bơi này mau nhất, nghiêng mình về phía trái, tay soài ra gạt mạnh nước lại đằng sau, rồi lại nghiêng mình về phía phải cũng làm thế.

Hình 8

Tay lại đưa luôn về phía sau, tay để ngăm ở dưới nước, như thế người mình được lao đi mạnh hơn.

phúc cho nó chứ có phải để chiều một sở thích, một tự-ái của bà đâu.

6.) BÀ cho sự cưới xin là sự phối hợp của hai núi tiền, hay là của tiền với danh. Đừng thấy đồ mà tưởng rằng chín. Với thời buổi bất chắc này, bà không thấy những cơ nghiệp đồ sộ, những cái danh hào nháng, đồ ụp, đen

9. Tiền

BÀ KHÔNG GÂY HẠNH PHÚC CHO CON GÁI BÀ, NÊU:

1.) BÀ cấm con gái bà không được chơi bời đi lại với những bạn gái đồng tuổi với nó. Bà đừng tưởng rằng cấm thế nó sẽ trở nên ngoan ngoãn đâu. Nó sẽ chỉ là một đứa đại dốt, ngẩn ngơ. Hãy giậy cho nó biết những điều bà đã biết và mẶc cho nó kén chọn bạn bè. Bạn bè làm mình trở nên khôn ngoan..., quý hồ với con mắt hiểu đời của bà, lúc nào bà cũng kín đáo xem xét là đủ.

2.) BÀ không tin con bà và muốn con bà trở nên một gái cầm cung. Thế bà không biết rằng sự giữ gìn quá, hay gọi tính tò mò của một cô gái mới giậy thì sao? Cái giáo dục nghiêm khắc ấy sẽ làm con bà hư một cách độc ngọt. Hãy dạy nó phải tự trọng, và nếu có thể, cho nó biết cả cái nghĩa tối thiêng liêng của đạo vợ chồng.

3.) BÀ bảo con: « đàn ông chỉ là một lũ đi tìm khoái lạc, một bọn Sở Khanh! » Hồng! Bà đã đập mộng đẹp ở trong đầu nó rồi. Cái ông Hoàng-tử thủy-chung, mộng đẹp nhất của người con gái đã bị bà biến hình thành một gã mày râu nhẵn nhụi đương ra doi quắt ngựa truy phong. Bao nhiêu đàn ông, con trai sẽ bị nó bỏ cả vào một « sọt » với con « lang » của Lafontaine hết.

4.) BÀ mắng con bà sao có để lộ cảm tình nhiều quá! Vậy bà muốn nó làm một vị tướng cầm quân, mặt lúc nào cũng lĩ lĩ sì sì à! Ai còn giám đến gần nó nữa?

5.) BÀ muốn một người rể quý lụy, chiều chuộng bà! Không! Làm lắm. Một người rể quý lụy bà, chiều chuộng bà có khi là một người chồng không tốt của con bà! Nó lấy chồng để gây hạnh-

sạm hay sao? Tiền mà làm gì! Danh mà làm gì? Một gã con trai có nghị lực, có lòng tốt, đó mới thật là một chân hạnh phúc của con gái bà.

7.) BÀ đã mơ mộng nhiều rồi, đừng giậy con cái đời mơng mị và buồn tẻ, cùng thất vọng của mình nữa. Bảo cho nó biết qua về thực thể để lúc lập gia-đình nó khỏi thất vọng như mình đã thất vọng.

8.) BÀ bảo con: « Tình cũng phải cơm ba bữa, áo ba manh » Đừng cho nó coi thường và hạ giá cái mơ mộng đẹp đẽ của nó. Rồi tự nó, nó sẽ biết và biết đâu nó lại không hơn mình ở chỗ « chẳng quản đói rét ».

CÔ TRINH

Em ơi! cưới áo già Gi...

Tiếp theo trang 7

mua, cậu ấy bắt con phải đi mua và dặn con đến mùa cà phải muối một vại rồi to để luôn luôn có cà cúng mẹ.

Tôi nghe mà chạnh lòng... và càng thêm thương mến thằng bé. Tôi nhìn ngắm anh em nó luôn và nhận thấy hai anh em nó một ngày một gầy đi, vẻ hồng hào trên má biến dần. Tôi đã lấy tình hàng xóm thân bảo ông Phán. Ông đáp:

— Vãn cho chúng nó uống thuốc đấy. Nhưng trẻ con mất hơi mẹ tài nào khô ng ốm yếu.

Thấm thoát đã giỗ đầu bà Phán. Ông Phán mời tăng-ni về nhà tụng kinh siêu độ và mời mấy người hàng phố sang lễ Phật. Vì họ hàng nhà ông Phán, bà Phán đều ở xa cả. Khi ngồi vào ăn cỗ, ông Phán có nói một câu:

— Nhà không có đàn bà nên cỗ bàn luộm thuộm thế này. Các ông các bà chước cho. Cái cảnh gà sống nuôi con khổ lắm. Chúng tôi nhìn nhau, ngẫm hiểu cái ý muốn tục truyền của ông Phán. Một người khách đưa đã lấy lòng:

Những thiếu nữ Việt-Nam muốn hấp thụ một nền giáo dục hoàn toàn nên theo học trường

SAINT PIERRE

4 Boulevard Pasquier

Giáo sư dạy — Dạy bảo kỹ lưỡng Luyện tập học trò ứng thí các kỳ thi — Có nhận học sinh ở trong và ở ngoài. Có lớp dạy các trẻ bé do một thiếu-nữ Pháp và một thiếu-nữ Nam trông coi

— Thôi thì đã giỗ hết bà Phán rồi, ông liệu tìm cho các cháu một người trông nom...

Ông Phán không nói gì nhìn hai đứa bé đang chia nhau một quả chuối bên cạnh bàn thờ.

Nhưng rồi cái sự xảy ra phải xảy ra, cách đó ít lâu ông phán giám giao con cho vú già, song nhờ tôi thỉnh thoảng chạy qua trông nom hộ, rồi đi dần mất một tuần lễ. Khi ông về thì có một người đàn bà về theo. Người này trẻ hơn, đẹp hơn bà Phán nhưng hai hàm răng khi nói sin sít vào nhau, hai mắt sắc và nhiều lòng trắng quá đủ tỏ rằng người ấy rít dọng cay nghiệt lắm.

Tôi buồn và lo cho hai đứa trẻ, càng tỏ mò hơn việc của việc nhà bên ông Phán.

Tôi đoán người không lành, chỉ mấy hôm sau, mới mở mắt tôi đã nghe tiếng quát tháo thê thê của bà Phán mới và tiếng đầy tớ nhón nhào chạy lên, chạy xuống thỉnh thoảng để kịp làm theo lệnh bà Phán truyền.

Rồi vài hôm nữa bằng xe ôm bọc ra khỏi nhà, sau khi nó đã cãi lại bà Phán một cách đáo để. nghĩ có lẽ bao nhiêu đầy tớ cũ của bà Phán trước sẽ lần lượt thôi hết! Cái lối tấn công của mấy mụ gì ghê mới vãn thế. Trước hết họ kiếm cách lia những tôi tớ cũ của người vợ cả đã khuất, để trừ vây cánh (than ôi! cái vây cánh ấy mới yếu đuối làm sao!) của những đứa con con, rồi họ mới tính đến chuyện hành hạ lũ con chồng,

(Còn nữa)

THU THU

Nhắn chị em

Nhắn chị em tôi kỳ ở cũ?
Muốn tốt tươi nên giữ

màu da!

Hoa-Kỳ Rượu Chồi nên
soa?

Dung nhan sẽ thấy nở
nà hơn xưa!

Vừa giãn huyết lại vừa
giãn cốt

Vẻ đoan trang đẹp tốt dễ
trông!

Ngày xuân càng được
sắc hồng!

Càng tăng màu thắm,
càng nồng tẩm yêu!

VŨ-THỊ NGUYỆT-NGA

MỘT NHÀ CHUYÊN MÔN
ĐÓNG GIẤY PHỤ - NỮ

QUE HIEN

36, HÀNG BỒ — HANOI

Quý bà quý cô muốn có
giấy và Sandale kiểu mới
đi mùa nực thì xin mời
lại hiệu Quế-Hiến

VỚI 20 NĂM KINH-NGHIỆM
bà đỡ

NGUYỄN THỊ VINH

sẽ làm cho các bà được
vừa lòng trong khi sinh nở

NHÀ HỘ-SINH

20, Grand Bouddha, 20
(Trước vườn hoa Hàng dận)

Tel. 1399 — Hanoi

Trả lời Đẹp

Cô Dương-Phuong-Liên (Nam Định). — 1) Có thể bị đen đi lắm vì ở Saigon nóng luôn 2) Da người ta phải theo khí hậu, song có cách làm bớt đi là ít ra nắng. 3) Ai bảo có ở Saigon nhiệt độ tới 50°? Có làm chúng tôi sợ nhớ ông văn sĩ ngoại quốc nọ qua chơi Saigon rồi lúc trở về nước, ông viết ngay một cuốn tiểu - thuyết trong đó ông bảo ở Saigon: « Lúc trưa nắng, ai ra ngoài không đội nón thì bị cảm nguy đến tính mệnh ngay! » Ở Saigon nóng hơn 30 độ là cùng, 4) Thử sà phòng ấy hết rồi.

Bà Nguyễn-thị-Diện (Trà Vinh) — Tắm nước ấm ấm sau khi tập thể thao thì tốt lắm, quý hồ tập xong bà nên nghỉ chừng 15 phút cho ráo mồ hôi đi đã. Về bệnh của cháu, bà coi ở mục trả lời thuốc.

Cô T. N. (Thanh hóa). — Muốn làm rụng lông chân tay và lông nách dùng thuốc này:

Chaux vive en poudre (vôi

bột) 40gr

Amidon 40gr

Sulfure d'arsenic en poudre 4gr

Mỗi tối, chộn với chút nước làm thành một páté dầy đặc, đắp lên chỗ có lông. Phải cẩn thận vì thuốc có chất độc. Vui lòng mua dùm cô thuốc trứng cá và tàn nhang. Có gởi 4p50 cả cước.

Cô Ảnh (Thudaumot). — Muốn làm cho người gầy (ốm) bớt đi chỉ có hai phương pháp a) Tập thể thao cho nhiều vì tập nhiều, phổi thở mạnh, những chất làm ra mỡ (hydrocarbures) sẽ bị đốt đi không làm cho ta mập được,

b) ăn nhiều rau, trái cây, ăn ít thịt, hoặc bỏ hẳn. Song cô lại bảo cô không tập thể thao thể thì chịu. Cô chớ nên nhịn ăn, hoặc uống dấm, hoặc uống những thứ thuốc bậy bạ, hại rất lớn, vừa nguy cho sức khỏe, có khi lại nguy cả tính mệnh nữa.

Cô Hùng (Phú Thọ) — 1) Rất mừng cho cô. Bây giờ phải dùng thuốc ấy xoa cả hai bên vú, vì bên trái bị lép trước bây giờ đã phồng lên bằng bên phải rồi. Rất vui lòng mua dùm cô lọ thuốc xoa vú nữa. Giá tiền như trước không tăng. Việc gì mà then, nó cũng là một mỹ phẩm. 2) Tay cứ ra mồ hôi luôn có ba cách chữa a) Ngâm vào nước phèn chua một ngày vài lần, nhưng làm thế da trên mu bàn tay sẽ bị nẻ, và xấu đi. Hai cách sau này dùng tốt hơn: b) Mua 70 grams eau de cologne và 4gr teinture de Belladone, pha lẫn vào nhau rồi lấy khăn nhúng

vào nước ấy xoa lên bàn tay c) Take 10 grams, nitrate de bismuth 2 gr, oxyde de zinc 3 gr, trộn thành một thứ bột, xoa một ngày vài lần vào tay, chỉ ít lâu sẽ khỏi hẳn bệnh đổ mồ hôi tay.

Bà Lang Vinh. — 1) Móng tay đánh đổ quá rất xấu vì nó không tự nhiên chút nào. Chỉ nên đánh hồng hồng phơn phớt mà thôi. 2) Đánh má hồng về phía mang tai, người nhìn sẽ có cảm tưởng mặt nhỏ đi 3) Vui lòng mua dùm bà lait de concombre. Bà gởi 6\$50.

Cô Thanh Haiphong. — Pâte d'amande hết rồi. Crème Tsar hãy còn, vui lòng mua dùm cô 10\$00 les 50 gr. Lấy sel d'ammoniaque chừng 10 gr bỏ vào 1litre nước. Dùng nước ấy mà rửa bàn chải tốt nhất.

Cô Kim-Quang (Thị Cầu). — Về phương pháp làm gầy, coi câu trả lời cô Anh, gởi dùm bằng chanh rất tốt. Tóc cô rụng là một chứng bệnh riêng. Dùng lotion capillaire à base de Pilocarpine mà sức dầu. Áo bận màu beige, gris - beige, mauve, Tránh hết sức các thứ hàng sẫm màu.

Cô Thanh Mai (Hanoi). — Coi phương pháp làm gầy người nói ở trên. Tập nửa giờ barre fixe mỗi sáng, và bơi cho nhiều. Đừng uống thuốc có hại. (Còn nữa)

NẮNG HÈ

Các Bà các Cô đã có

NÓN

THANH-QUAN

ĐẸP, NHẪ, BỀN,
MÁT VÀ TIỆN-LỢI

(Kiểu và nhãn - hiệu đã trình Tòa Án Hanoi)

Mme ĐÔNG-TRANG

11, Phố Gia-Long — Hanoi

Chế - tạo và phát - hành

Cần nhiều Đại - lý khắp Đông - Dương

THỜI ĐẤT ĐỎ

Các Bà các Cô đã có

VÍ

HỒNG - ĐIỆP

Tốt như ví da, mà
giá chưa bằng nửa!

Thu' Tin

Trả lời pháp luật

ÔNG D. K. NAM ĐỊNH. — Không phải chịu điều gì khác nữa. Phải đem nhân hiệu trình tòa. Phí tổn không bao nhiêu.

Đã nhận được Mandats của quý vị kể sau đây, vậy xin cảm tạ.

Ông Nguyễn Văn Đoàn (Thanhket) có Trần tại Lợi (Tam-kỳ) bà Thảo (Nam-Định) cô Nguyễn thị-Hưng (Bắc-ninh) Librairie Thịnh-Đức (Thái-Nguyên) cô Vương thị Nhã (Phúc-Yên) bà Trần-ngọc Liên (Qui-nhơn) cô Thanh Bình (Dalat) ông An-vĩnh-Lộc (Yên bay) cô Đào kim-Anh (Sơn tây) bà Chư ngọc Liên (Thanh hóa) cô An (Phủ nhơ quan) cô Thu Thủy (Rạch giá) ông Hồ-lân Nhơn (Honecohé) bà Nguyễn văn-Nghị (sóc-trang) ông Nguyễn Suyên (Bồng-Sơn) Co Juliette My (Càng Long) bà Đặng Thư (Vĩnh-yên) bà Kim Chhaum (Pnom-Peah) BÀNGUYỄN THỊ ĐIỆN (Tràvinh) hạn báo của bà đến Janvier 1943 mới hết; đã làm Réclamation; những số báo thiếu đã cho gửi; còn số 158 và 159 sẽ gửi sau.

BÀ THUẬN LỢI (Lai châu, cuốn « Tuổi xuân » khi mua được sẽ gửi lại, vì niên giới hết cả.

CÔNGUYỄN THỊ HƯNG (Bắc-ninh) hạn báo cũ hết từ 9-7-42 hạn mới đến 9-10-10-42 mới hết.

CÔ THANH BÌNH (Dalat) còn thừa 2\$00 đã vào sổ của ông Nguyễn thài-Hiếu, kể từ 2-12-41 đến 2-5-42.

CÔ NGÀ HOÀNG (Thanh hóa) đã trả lời thư riêng đến 83 và 73 grandrue rồi, xong không biết có phải không, vì thư cô viết chữ số nhà bị nhòa mất.

CÔ THU THỦY (Rạch giá) hạn báo mới đến 2-8-42 này hết.

CÔ JULIETTE MY (Càng Long) báo vẫn gửi đến cô liên tiếp, không ngừng số nào, xong chắc bị thất lạc, xin cho biết mất những số nào sẽ gửi thường.

ÔNG JOSEPH TẮC-TRUNG (Tây-ninh) đã bắt đầu gửi báo từ số 162 ra ngày 31-7-42, không thấy timbre.

BÀ THỦY KHUÊ BẮC-GIANG. — Bà bảo người bạn cứ gửi. Đọc rồi chúng tôi sẽ có thư riêng.

Cô KIM-QUÍ (Thanh-Hóa) Hạn báo của cô đến 4-3-43 mới hết.

Bà NGUYỄN-VĂN-TỪ XIÊNG KHO UANG. — Rất cảm động tấm lòng tốt của bà và cảm ơn bà. Chúng tôi cũng đồng ý với bà song không chịu rằng «bi quyết của tình yêu» của Somerset maugham là hoàn toàn. Đăng bài ấy quyết nhiều là có lợi cho một hàng bạn gái, song chắc chắn có hại cho phần đông vì trình độ người mình chưa cao được đến thế.

Bà VƯƠNG HỮU CHÁNH (Sóc-trang). — Cuốn « Một-liên-hồn » giá 1\$20, xin bà gửi cho, mới gửi sách.

Cô CHÚC (Quảng-ngãi). — báo vẫn gửi liên tiếp không hề ngừng xong cuộc bị mất, đã gửi 6 số báo thiếu đến cô.

Cô PHƯƠNG LAO (Saigon). — báo từ số 1 đến 80 hết, từ 80 đến 150 bây còn nhưng cũng bị thiếu 4, 5 số, cô đáng chờ khi có đủ sẽ biên thư cô biết.

Cô BẠCH THỊ NHÂN (Hanam). — hạn báo của cô đến 28-8-42 này mới hết.

Cô ĐOÀN-THÁI (Hải-phòng). — hạn báo của cô đến 3-10-42 mới hết.

TRẢ LỜI THUỐC

BÀ NGUYỄN-THỊ-ĐIỆN TRÀ-VINH. — Cháu bé mới sau thang bị đòn bà cho uống huile de ricin luôn như thế rất có hại, Bà hãy theo cách này: nếu cháu bú sữa bà thì mỗi ngày, bà cho cháu uống 2 muỗng café sirop Manceau. Còn nếu cháu ăn sữa bò thì bà mua orge perlée đun lấy nước pha sữa cho cháu. Nó vừa dễ đi tiêu vừa mau lớn. Cho cháu ăn nước cam cũng tốt lắm.

CÔ HOÀNG TOURANE. — Bệnh đó, mình kêu là bệnh « giò ». Y học tây phương gọi là lao xương, phải chữa cho gấp kéo dài lâu có thể nguy tới tính mệnh. Đừng uống thuốc nhầm, nên đến ngay bác sỹ chuyên môn. Thường lao có nhiều chứng, song thường có 3 mà người mình hay mắc nhất 1) Lao phổi, 2) lao hạch 3) Lao xương. Trạng nhạc thuộc về loại lao hạch.

Bạn Gái

Nhiều chị em bây giờ cứ tưởng mình là « NỮ LƯU TÂN TIẾN » thì làm việc gì đối với ai cũng phải cả, cũng tuyệt đối, hợp thời, nên chẳng chịu xét mình và cũng chẳng chịu sửa mình.

Những sự thay đổi về hình thức, phục sức, trang điểm, cử chỉ, nơi nằng còn nhiều cái khuyết điểm đáng để chỉ trích, nhưng những sự thay đổi đó đâu có đáng chú ý bằng, những việc khác hệ trọng hơn.

SỐNG ĐỂ LÀM GÌ ?

Có chị em không bao giờ nghĩ đến. Sẵn của ăn; của để hay chẳng sẵn của ăn của để, cũng cứ ô ạt theo những cái phồn hoa sang sượng nhất thời, những cái tân tiến rôm rề tỏ ra mình là một người đàn bà... mới.

Nếu có ai hỏi tôi rằng:

— « Phụ nữ ngày nay cần phải thế nào ? »

Chúng tôi xin trả lời rất thành thực rằng:

— « Chị em phải làm việc »

« Tôi mong chị em hãy để thì giờ nghĩ đến cái dạ dày của mình, sức khỏe của mình, bốn phận của mình. Tức là nghĩ đến TƯƠNG LAI CỦA XỨ SỞ VẬY... »

Trích trong cuốn

BẠN GÁI

NGÀY XƯA
VÀ NGÀY NAY
của HUỖNH-TÔN

SÁCH DO VIỆT-NAM THU-XÃ
16 bis, Rue des Cuirs Hanoi
XUẤT BẢN — TEL 14.51

Không một bạn gái nào là không nên đọc !

Không một người cha; người anh hay người chồng nào là không cần xem đến để xét xem con, em và vợ mình đã tân tiến hay chưa ?

CÓ BÁN KHẮP CÁC HIỆU SÁCH

Chuyện riêng

(tiếp theo)

cho chúng, ba chúng bán đi ráo để chờ bạc hút sách và lại xúi chúng về xin tiền ba má tôi luôn.

Sợ rằng để cho hai cháu ở trong cái hoàn cảnh không tốt như vậy sẽ hư chúng nó, ba má tôi tính bắt hai đứa cháu về. Hiềm vì chúng nó có giấy khai sinh của ba nó đứng khai vậy phải làm sao cho ba chúng không can-thiệp được nữa?

TỔ-HẰNG
(Namkỳ)

TRẢ LỜI. — Ông bà ngoại không có thể lấy cái quyền và cái cơ gì mà bắt các cháu mang về nuôi được. Bao giờ cha chúng cũng có quyền nuôi giữ chúng... dù ba chúng có là người hư hỏng hoang đàng. Vậy thương các cháu, muốn đem các cháu về để tuổi còn măng sữa khỏi nhiễm thói xấu của cha — việc đó nên làm lắm — ba của cô không thể lấy quyền lực mà buộc người chàng rể được. Phải tìm cách ngọt, và phải chịu tổn tiền cho hẳn chàng rể một số tiền, rồi dụ chàng rể làm cho một cái giấy trước nhà chuyên trách thuận những sự nuôi dạy các con cho bố mẹ vợ, không can thiệp đến nữa. Giấy đã có giá trị, song trong giấy không thể đã động đến số tiền ban con được vì Pháp luật không cho cầm bán con.

Cô D. E. (Vinh). — Cô ngọt nhạt đòi lại những lá thư. Tuy vậy, không phải đòi được thư rồi, cô đã hết tâm tiếng dẫu. N. có thể rêu rao chuyện cô mà bên xấu cô được. Thiên hạ tin lắm.

Lần này để làm bài học cho bạn sau, cô đừng nên viết thư tình nhiều mà có nại.

Cô THÚY-LOAN (Thakhek). — Nên buộc chàng phải đến tận nhà cô, bởi cô đang đường chính chình, cô hãy nên yêu chàng. Và khi đó cô không sợ sự bất trắc của lòng chàng, Hôn nhân chính đáng lại còn làm cho cô không sợ mang tiếng cướp người yêu của ai cả.

Cô KIM-HUYẾN (Vinh). — Cô nên mượn cô giáo lại tận nhà giấy Có lối 5, 6 tháng thì đã có thể nói võ về được.

EM BẠCH VÂN Em xem những chuyện như Petit chose, Lettres de mon Monlin v. v...

Phải cần có cuốn tự vị luôn bên mình để tra nghĩa, dần dần sẽ hiểu.

EM T. Tức chị không có thì giờ để học tập với em được và tòa báo cũng không có những sách vừa với trình độ em.

Em coi câu trả lời Cô Bạch Vân ở trên.

HỒI. — Tôi mới đi làm dẫu. Vì nhà chồng tôi neo người nên tôi vẫn phải giặt quần áo cho các em chồng tôi (từ mười tuổi trở xuống)

Vì trẻ con hay chơi bẩn bẩn nên tuy tôi đã hết sức giặt kỹ mà quần áo vẫn không thể trắng lắm được. Mẹ chồng tôi thấy thế nghi rằng tôi giặt không cần thận bằng quần áo của tôi, cứ hay nói xa vơi, và bận nao tôi giặt xong cũng đem giặt lại,

có khi quần áo đã phơi khô rồi cũng lại rút vào giặt lại. Cái cử chỉ ấy phạm đến lòng tự ái của tôi, làm tôi khó chịu vô cùng.

Vậy xin bà làm ơn bảo giùm tôi nên xử trí thế nào, nên cứ giặt như trước hay nên thôi không giặt nữa và để mẹ chồng tôi giặt?

Mme KH...

TRẢ LỜI. — Bà chẳng cần phải bận tâm nghĩ cách đối phó với mẹ chồng. Tôi xin bày cho bà một cách giặt có thể sạch được những vết bẩn. Trước hết bộ quần áo nhiều vết bẩn dấp vào nước nóng vô không, cho nó bọt bần dấp. Rồi sát sà phồng. Vô mau một lúc rồi vô nhẹ nhẹ, vừa vô vừa té nước vào bọt sà phồng quyền bần sẽ theo nước ra dần. Hoạn hãy bỏ vào chậu nước mà rửa lại. Quần áo giặt theo lối ấy sẽ sạch lắm.

THU LINH

Tam Anh Nang

(Tiếp theo trang 9)

Thấy người tấm nạng mình cũng tấm ảnh nạng. Về bề ngoài, da người ta trắng, nạng vào nó đỏ lên, trông còn khá. Da mình thì vàng vàng, mai mai, nạng vào làm đen thui, lúc ở bờ biển còn đỡ chướng mắt, khi trở về tỉnh, phần đánh không ăn nữa, mũi thì bóng nhoáng, coi thật khó coi. Mình tấm lại không biết tấm, da chân da tay loang lổ như rân hổ mang, toc xém lại, người gầy đi, biết bao sự tai hại cho nhan sắc và sức khỏe.

Vậy nên tấm nạng như thế nào?

Riêng với chị em Việt-Nam ta — người xứ này — chúng tôi khuyên mấy điều này: Theo sự nhận xét của các vị bác sỹ chuyên môn.

1.) KHÔNG NÊN TẤM NẶNG QUÁ 10 PHÚT.

2.) LÚC TẤM NẶNG, PHẢI ĐEO KÍNH VÀ ĐỘI NÓN.

3.) TẤM NẶNG KHÔNG NÊN NẶNG, MÀ NÊN ĐI LẠI CHO ÁNH MẶT GIỜ KHÔNG THỂ CHIẾU VÀO MỘT CHỖ LÀM BỎNG DA.

Những hạng người nào không nên tấm nạng.

Nhiều bạn tấm nạng rất hại. Những bạn này không nên tấm nạng.

1.) BỊ LAO PHỔI. TẤM NẶNG NHIỀU SẼ BỊ THỒ HUYẾT.

2.) BỊ THIẾU MÁU (anémique).

3.) BỊ BỘ THẦN KINH KHÔNG TỐT người hay cáu kỉnh.

4.) Khi trong người khó ở sổ mũi, nhức đầu.

THÚY

Xưa nay bị nhiều, vì :

Ăn no vội tắm ngõ thường!!!
Cơm no vội đã lên giường ngủ ngay!
Dục tình đương lúc no xay!!!
Phòng tích bệnh ấy xưa nay bị nhiều
Chỉ uống một liều,
Thấy giẽ chịu ngay.

Eao to 12grs. Op.55 — Bao bé 6 grs. Op.30

KHẮP ĐÔNG-DƯƠNG

Ra đời trước nhất ở Đông-Dương, phương thuốc ho lao
ho ra máu hay ho đàm
là phương thuốc gia truyền cụ Trinch hải-Long (nội tổ ông đốc-
học Hào). Có hai thứ : 6\$00 và 4\$50.

AI CŨNG BIẾT...

Sự công hiệu của Nước Cốt Sâm Cao-ly (con sâm chưa lấy
nước cốt). Đại tài bổ dưỡng người già yếu, thanh niên Nam Nữ
gầy ốm, bạc nhược. Ve lớn 6\$00 Nhỏ 4\$90. Xa mua gửi mandat
ông :

TRINH VĂN HÀO

110, Rue des Vasseigne — Tândinh — Saigon

ĐỦ CẢ CÁC MẶT HÀNG TƠ LỤA

Hàng vận chơn và các thứ hoa mới lạ rất nền, tussor (dũi) rất
đẹp. Xưởng pha dệt bán thẳng cho người mua buôn lẻ nên
giá rất hạ. Các bà lịch sự muốn dùng hoặc muốn xem hàng để
biết công - nghệ dệt ở Hà-dông đã tiến bộ đến bậc nào

XIN MỜI TỚI XƯỞNG DỆT NGỌC - DUNG
SỐ 32, NÉGRIER — HADONG (Trước chỗ xe điện đổ)

Chủ nhân rất hân-hạnh tiếp rước các quý-khách muốn mua
hay xem hàng — Có nhận hàng gửi đi các nơi.

THUỐC NH 1

MỆNH

CHI MẪU

Chữa bệnh đàn bà

Thuốc « Mệnh chi mẫu »
của Nhật, dù người khiếp
sợ sự uống thuốc đến đâu,
dùng cũng được hải lòng.
Thuốc chuyên chữa những
bệnh ở đàn bà :

« Kinh hành không đúng
ngày, lúc hành kinh đau
bụng, kinh bế, các chứng
hư lạnh, thiếu huyết, băng
lậu, rức đầu, chóng mặt.
Các bệnh ở tử cung như
sích-bạch-đái-hạ, màng tử-
cung nóng, hoặc trong tử
cung nóng rần và xưng đau
Các bệnh không thai dưng,
tiền sản, sinh sản khó, tha)
tiền sản hậu, gầy yếu, vàng
da, điều là thuốc chuyên
môn.

Đàn bà ho lao, hoặc ho
sản hậu điều có thuốc
Nhật riêng để dùng.

HỎI MUA TẠI :

Phòng thuốc

Chữa Phổi

15 HÀNG BÈ (RADEAUX
HANOI TÉL 1630

Ở xa mua lĩnh hóa giao ngân.
Cần nhiều Đại lý

BAO THANH - NGHỊ

(Do một nhóm thanh niên trí thức chủ trương gồm có các
văn-gia luật-gia, giáo-sư, bác-sĩ, dược-sĩ, họa-sĩ, nhạc-sĩ

TRONG SỐ 1er AOUT CÓ NHỮNG BÀI :

Nghệ thuật phê-bình
Cuộc cải cách giáo dục ở Pháp
Điện pháp nước Thụy-sĩ
Từ ảnh sáng đến kiến trúc vật chất.

Dinh gia-trinh
Vũ-dinh Hòe
Phạm trinch Cán
Nguyễn nhũ Kontoum

Lia quê hương (Maurice Barrès và André Gide)
Diêu Anh

Các tổ chức vệ sinh tại Ấn-độ
Vũ văn Cầu
hững nguyên nhân sự tăng giá hóa vật ở

Đông dương
Lược khảo tiểu thuyết Tàu
Đứa con (truyện dài)
Độc sách mới
Ai cập kênh Suez và eo biển Daidanlles

Đỗ đức Dục
Trần văn Giáp
Đỗ đức Thu
Lê bực Vân

V. H.

Thẻ lệ trước bạ của những văn tự người Nam
Phạm gia Kính

PHẦY BỤI TRẦN

Xét thấy nhà nào để gương soi mờ ám cửa kính, tủ kính lem nhem luốc nhuốc, ấy là cái biểu hiệu chính thức sắp sửa xảy ra những cuộc bụi trần như chơi bời, biếng nhác, nghèo khó, hàng họ ế ẩm hoặc nội trợ chán nản, vậy nên tránh trước và dùng ngay: BLANC d'ANNAM là thứ thuốc bột để lau chùi và đánh gương tủ kính cửa kính, cốc đĩa thủy tinh rất trong sáng sạch sẽ, tiện lợi mà lại hạ tiền. Thứ thuốc bột này có thể đánh được cả mũ lẫn giày phoi được nắng già sẽ trắng như tuyết và có hai cái đặc điểm: Khi cầm mũ đội lên đầu không gây ra tay vì không có bụi phui phui như các thứ phấn khác; khi muốn đánh lại mà nhỡ ra hết bột, tạm lấy nước rửa sạch bụi đi, mang phoi ra sẽ trắng như mới. Thật là nhất cử tam từ tiện. Có bán tại các đại lý RƯỢU CHÔI HOA KỲ và PHÒNG TÍCH CON CHIM mỗi phong nặng 100grammes giá 0p10. Cần đại lý các tỉnh, hỏi An-Hà

13 - Rue du Culture - Hanoi

MUỐN CÓ

Nhà lầu, ô-tô

Nên mua

XÔ XÔ

ĐÔNG - DƯƠNG

1\$00 MỘT SỐ

MOT GU'ONG BIẾT YÊU GIA-ĐÌNH

Nếu ngài biết yêu gia đình của ngài
Thì bao giờ ngài cũng nên có sẵn:

1.) THUỐC PHÒNG TÍCH

2.) THUỐC LỖ

HIỆU

CON

CHIM

Vu - Đình - Tân

178, LẠCH-TRAY HAIPHONG (Tổng phát hành)

Phát tài

Buôn bán muốn được phát tài nên buôn thuốc HỒNG KHÊ, vì có đủ 120 phương thuốc trị đủ các bệnh người lớn trẻ con ai dùng cũng khỏi nên bán ở đâu cũng chạy. Thứ nào bán chậm đổi được thuốc khác. Lãi mỗi đồng bạc từ 0\$20 trở lên không phải chịu cước phí gì cả.

Manh khỏe

Yếu đau dùng thuốc HỒNG-KHÊ 75 Hàng-Bồ Hanoi (hiệu phật 12 tay có chính phủ chứng nhận) sẽ được mạnh khỏe. Vì có 120 phương thuốc trị đủ các bệnh người lớn trẻ con và nhiều phương thuốc bổ nổi danh tiếng đã nhiều lần được thưởng bội tinh vàng.

CỬU LONG em đã uống vào,
Dường Xa Sức gái,
Trai nào dám đương?

**Rõ mắt
phí thuốc**

I VIÊN CỬU LONG HOẠT BẢNG 10 THANG THUỐC BỔ

SAIGON 105

Tổng phát hành Bắc-Kỳ, Lèo Bắc Trung-Kỳ - Établissements VẠN-HÓA, N° 8 Hàng Ngang, HANOI
Có bán thuốc Vạn-Bảo danh tiếng chữa bệnh liệt-dương. Dùng 1 hộp dần sẽ thấy sống dậy tấm
tinh xuân ở những người bất lực. Thứ cho đàn ông, đàn bà khác nhau

Imprimerie Lê-Cường

Le Gérante Lưu-thị-Yến dité Thuy-An